2025/1411

29.10.2025

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2025/1411

af 16. juli 2025

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår størrelsen på det gebyr for rejsetilladelse, der opkræves inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ([1]), særlig artikel 18, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det gebyr, der skal betales af personer, der ansøger om rejsetilladelse inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), er fastsat i artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240. Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511 ([2]) indføres der mekanismer, hvormed Kommissionen skal vurdere nødvendigheden af at justere dette gebyr.

(2) I overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2024/2511 har Kommissionen konstateret en række faktorer, der formentlig vil medføre en betydelig eller vedvarende stigning i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af ETIAS-systemet ud over dem, der forventedes på det tidspunkt, hvor forordning (EU) 2018/1240 blev vedtaget. For det første er den kumulative inflationsrate i Unionen steget med 30,12 % siden 2016. For det andet er antallet af rejsende, der er fritaget for visumpligt, og som rejser ind i Unionen, steget betydeligt i de seneste år og forventes fortsat at stige i den nærmeste fremtid. Endelig er der med henblik på driften af ETIAS blevet indført yderligere ETIAS-funktioner, som ikke var forudset, da forordning (EU) 2018/1240 blev vedtaget.

(3) Det er nødvendigt at tilpasse gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen til de gebyrer, der opkræves inden for rammerne af sammenlignelige systemer, så der sikres konkurrencemæssig paritet og lige vilkår i forhold til andre rejsetilladelses-programmer rundt om i verden.

(4) Det er derfor nødvendigt at forhøje gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.

(5) Forordning (EU) 2018/1240 bør derfor ændres.

(6) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([3]) og aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([4]).

(7) Da forordning (EU) 2018/1240 bygger på Schengenreglerne, har Danmark i medfør af artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, meddelt sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2018/1240 i sin nationale lovgivning. Danmark er derfor bundet af denne forordning.

([1]) EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511 af 2. maj 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår identifikation af stigninger i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) med henblik på at ændre gebyret for rejsetilladelse (EUT L, 2024/2511, 25.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2511/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

([4]) EUT C 384I af 12.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj.

(8) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([5]). Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(9) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([6]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([7]).

(10) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([8]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([9]).

(11) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([10]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([11]).

(12) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 18 i forordning (EU) 2018/1240 affattes stk. 1 således:

»1. Ansøgeren betaler et gebyr for rejsetilladelse på 20 EUR for hver ansøgning.«.

([5]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).
([6]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.
([7]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).
([8]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.
([9]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).
([10]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.
([11]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand